

- nakazanie ESDZ zapłaty na rzecz skarżącego, tytułem naprawienia wyrządzonej mu krzywdy, odpowiedniej kwoty, której dokładną wysokość określi Sąd według swego uznania;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez ESDZ obowiązku staranności, zasady dobrej administracji (artykuł 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), zasady proporcjonalności, a także ochrony przed nieuzasadnionym zwolnieniem (artykuł 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, określonego w art. 41 ust. 1 i 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2017 r. – Stancu/ERCEA

(Sprawa T-493/17)

(2017/C 318/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Magdalena Catalina Stancu (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat F. Elia)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERCEA) (Bruksela, Belgia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- (A) co do istoty sprawy: stwierdzenie nieważności/niezgodności z prawem aktu niekorzystnego dla skarżącej, jakim było zwolnienie z pracy, o którym to akcie poinformowano ją ustnie w dniu 10 stycznia 2017 r., wraz z natychmiastowym przywróceniem stosunku pracy i nakazaniem pozwanej zapłaty całego wynagrodzenia, które powinno zostać wypłacone w okresie przejściowym;
- (B) co do istoty sprawy: stwierdzenie nieważności aktu niekorzystnego dla skarżącej, jakim była decyzja z dnia 28 października 2016 r. w sprawie przedłużenia okresu próbnego oraz stwierdzenie, że po 1 listopada 2016 r. nie istniała umowa w sprawie okresu próbnego;
- (C) co do istoty sprawy: stwierdzenie nieważności/niezgodności z prawem ostatecznego sprawozdania z dochodzenia administracyjnego CMS 16/035 z dnia 7 listopada 2016 r., doręczonego w dniu 16 listopada 2016 r., ze wszystkich wskazanych powodów, oraz nakazanie, aby sprawozdanie z dochodzenia administracyjnego zostało usunięte z systemu Sysper oraz z jakiegokolwiek innej bazy danych w instytucjach UE;
- (D) co do istoty sprawy: stwierdzenie nieważności/niezgodności z prawem aktu niekorzystnego dla skarżącej, jakim było zwolnienie z pracy z dnia 22 grudnia 2016 r., zwane „pismem kierowanym do Pani Cataliny Stancu”, które dotarło do skarżącej w dniu 24 stycznia 2017 r. ze wszystkich wskazanych powodów, wraz z natychmiastowym przywróceniem stosunku pracy i nakazaniem pozwanej zapłaty odszkodowania obejmującego wynagrodzenie, które powinno zostać wypłacone w okresie od dnia zwolnienia z pracy do dnia wydania wyroku. Alternatywnie, w razie, gdyby skarżąca nie mogła zostać przywrócona do pracy, nakazanie ERCEA wypłaty odszkodowania za utracone wynagrodzenie do chwili wygaśnięcia umowy (styczeń 2018) w wysokości 39 000 EUR;
- (E) co do istoty sprawy: w każdym razie, nakazanie ERCEA wypłacenia pracownikowi kwoty 300 000 EUR albo jakiegokolwiek innej (wyższej lub niższej) kwoty, jaką Sąd może uznać za słuszną, jako odszkodowania za poważne naruszenie dobrego imienia skarżącej oraz jej osobistej i zawodowej reputacji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Rozwiązanie stosunku pracy, o którym poinformowano ustnie i bez podania przyczyny narusza art. 25 regulaminu pracowniczego, który stanowi, że „Każdą decyzją indywidualną, która jest podejmowana na podstawie przepisów niniejszego regulaminu pracowniczego, jest niezwłocznie przekazywana na piśmie zainteresowanemu urzędnikowi. Jakakolwiek decyzja powodująca negatywne skutki dla urzędnika powinna zawierać uzasadnienie.[...]”. Pisemne powiadomienie pracownika gwarantuje, że ten ostatni ma świadomość decyzji dotyczących jego stosunku pracy.
2. Akt przedłużenia umowy w sprawie okresu próbnego po pierwsze, narusza art. 84 regulaminu pracowniczego – WZIP, bowiem w art. 84 ust. 3 jest przewidziane, że okres próbny zostaje przedłużony w wyjątkowych przypadkach „[...] zgodnie z ust. 1[...]”, które jest konkretnym odesłaniem nieuzasadniającym przedłużenia na czas nieokreślony lub niepewny; po drugie, narusza art. 84 ust. 2 WZIP, który przewiduje, że stosunek pracy na okres próbny może zostać rozwiązany w dowolnym czasie przed upływem okresu próbnego, pozostawiając osiem dni na sformułowanie uwag dotyczących wniosku o zwolnienie z pracy, a w każdym razie „[...] z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia [...]”.
3. Sprawozdanie z dochodzenia administracyjnego jest niezgodne z prawem, ponieważ opiera się na e-mailu wysłanym przez pracownika, którego treść – jak przyznaje strona przeciwna – została zmieniona i ponieważ wyraża jedynie subiektywne wątpliwości co do prawdziwości dokumentów złożonych przez pracownika bez zlecenia dokonania oceny technicznej.
4. Decyzja pracodawcy z dnia 22 grudnia 2016 r. jest w sposób oczywisty nieważna, ponieważ ma na celu zakończenie stosunku pracy, który już nie istniał, gdyż został rozwiązany wskutek ustnego zwolnienia z pracy. Ponadto: A) rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem z powodu niepomysłnego ukończenia okresu próbnego jest niezgodne z prawem, ponieważ od dnia 1 listopada 2016 r. nie było już okresu próbnego; B) niezgodny z prawem charakter zarzutów zawartych w sprawozdaniu z dochodzenia administracyjnego, dokonanych na podstawie oceny niepomysłnego ukończenia okresu próbnego powoduje, że rozpatrywany akt zwolnienia z pracy jest całkowicie i absolutnie arbitralny i niezgodny z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2017 r. – Iccrea Banca/Komisja i SRB

(Sprawa T-494/17)

(2017/C 318/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: P. Messina, F. Isgro i A. Dentoni Litta, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji nr SRB/ES/SRF/2016/06 z dnia 15 kwietnia 2016 r., jak również wszystkich późniejszych decyzji tego organu, na podstawie których Banca d'Italia przyjął następujące decyzje: nr 1547337/16 z dnia 29 grudnia 2016 r.; nr 0333162/17 z dnia 14 marca 2017 r.; nr 0334520/17 z dnia 14 marca 2017 r.; nr 1249264/15 z dnia 24 listopada 2015 r.; nr 1262091/15 z dnia 26 listopada 2015 r.;
- naprawienie szkody wyrządzonej Iccrea Banca przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji podczas wykonywania jej funkcji ustalania składek należnych od skarżącej i polegającej na wyższych wydatkach poniesionych przez Iccrea Banca;
- pomocniczo, na wypadek nieuwzględnienia powyższych żądań, stwierdzenie nieważności art. 5 ust. 1 lit. a) i f) [rozporządzenia 2015/63] (lub ewentualnie całego rozporządzenia) z powodu sprzeczności z podstawowymi zasadami równości, niedyskryminacji i proporcjonalności;
- w każdym wypadku, obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.